

STAVOVI RODITELJA UČENIKA REDOVNE ŠKOLE PREMA ODGOJNO-OBRAZOVNOJ INTEGRACIJI UČENIKA OŠTEĆENA VIDA

OBERMAN · BABIĆ MIRA · JOKOVIĆ · TURALIJA INES

primljeno: ožujak '97.
prihvaćeno: studeni '97.

Izvorni znanstveni članak
UDK: 376.32

Istraživanjem je obuhvaćen 581 roditelj učenika redovnih škola na području Rijeke i Zagreba u koje su školske 1991/92. godine integrirani učenici oštećena vida. Faktorskom analizom ispitani su stavovi roditelja prema edukacijskoj integraciji učenika oštećena vida. Utvrđeno je da oni nisu pozitivni te da ih je potrebno transformirati u pravcu za integraciju adekvatnijih stavova.

ključne riječi: oštećenje vida, integracija

UVOD I PROBLEM

Roditelji su osobe od kojih dobrim dijelom ovisi cjelokupno ponašanje djeteta. Oni su značajne identifikacijske figure pod čijim se utjecajem oblikuje djetetova osobnost. Od roditelja dijete dobrim dijelom usvaja sustav vrijednosti koji egzistira u društvenoj zajednici pa tako i stavove prema svemu što je u njegovom okruženju. O povezanosti stavova roditelja i djece govore mnogi autori. Tako su Hirschberg G. i Gilliland A. 1942. god. u jednoj grupi studenata pronašli korelaciju od 0,29 do 0,58 između njihovih stavova i stavova njihovih roditelja. (1, str. 248). Rot.V. ističe da se veliki dio stavova djece formira u djetinjstvu kada je utjecaj obitelji odnosno roditelja najveći i od primarnog značenja (2, str. 267-268).

Zvonarević M. 1982. godine ističe da "Imitiranjem roditelja ili drugova u igri ponekad se prihvaćaju gotovi stavovi. Čak prije nego što ima adekvatnu osnovicu za odgovarajuće iskustvo dijete može formirati mnogobrojne i trajne stavove prema rasama i zvanjima, prema religiji i braku, prema strancima i posluži, prema moralnosti i grijehu (3, str. 247).

Uzevši sve dosad izloženo u obzir čini se logičnim očekivati da će roditelji utjecati i na oblikovanje stavova svoje djece-učenika redovne škole prema procesu edukacijske integracije djece s teškoćama u razvoju pa tako i djece oštećena vida u redovnoj školi.

O takvim stavovima i reakcijama roditelja djece bez teškoća u razvoju piše Stančić V. 1982. godine. "U roditelja djece bez teškoća u razvoju također se mogu očekivati različite reakcije prema integraciji. U nekih postoje tradicionalne reakcije prema djeci koja su "različita", temeljene na njihovim predrasudama i očekivanjima da će djeca s razvojnim smetnjama po nekim svojim karakteristikama negativno utjecati na njihovu vlastitu djecu" (4, str. 85).

Moguće je da učenici redovne škole pod utjecajem svojih roditelja oblikuju prema integraciji učenika oštećena vida pozitivne stavove i prihvate te učenike, pružaju im pomoć u razredu, druže se s njima u razredu i na zajedničkim školskim izletima i sl.

S druge pak strane, također pod utjecajem roditelja učenici redovne škole mogu